

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117012445
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117012445.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.06.2020, v trestnej veci proti obžalovanému O. N. pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/93/2017 zo dňa 03.05.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného O. N., nar. XX.X.XXXX v G., P. J. B.,
L. XX, G.

u z n á v a v i n n ý m , ž e

- dňa 09.03.2015 v meste Veľký Šariš ako zodpovedný zástupca konajúci v mene obchodnej spoločnosti Drevo obchod SK, s. r. o., IČO: 47 236 213 so sídlom ul. Svetlá 1, 811 02 Bratislava, ktorá bola držiteľom vozidla - klanicového trojnápravového návesu zn. ZASLAW, rok výroby 2015, VIN č. D., bez súhlasu vlastníka vozidla - obchodnej spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a. s., IČO: 35 730 978, so sídlom ul. Plynárenská 7/A, 814 16 Bratislava, uzatvoril kúpnu zmluvu č. KSC/15/30068 s obchodnou spoločnosťou IMPULS-LEASING Slovakia, s. r. o., IČO: 36 745 804, so sídlom ul. Štetinova 4, 811 06 Bratislava, ktorej ako kupujúcemu odpredal predmetný náves za kúpnu cenu 35.940,- eur, čím, takto svojim konaním spôsobil spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a. s., IČO: 35 730 978, so sídlom ul. Plynárenská 7/A, 814 16 Bratislava, škodu v celkovej výške 20.511,- eur,

t e d a

- si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, čím spôsobil väčšiu škodu na cudzom majetku
č í m s p á c h a l

- prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona,

z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 213 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody
z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaný je p o v i n n ý nahradiť poškodenému UniCredit Leasing Slovakia, a. s., IČO: 35 730 978, so sídlom ul. Plynárska 7/A, 814 16 Bratislava, škodu vo výške 17.788,35 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku o d k a z u j e poškodeného UniCredit Leasing Slovakia, a. s., IČO: 35 730 978, so sídlom ul. Plynárska 7/A, 814 16 Bratislava, so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol O. N. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.03.2015 v meste Veľký Šariš ako zodpovedný zástupca konajúci v mene obchodnej spoločnosti Drevo obchod SK, s. r. o., IČO: 47 236 213 so sídlom ul. Svetlá 1, 811 02 Bratislava, ktorá bola držiteľom vozidla - klanicového trojnápravového návesu zn. ZASLAW, rok výroby 2015, VIN č. SVH651DAT0A000337, bez súhlasu vlastníka vozidla - obchodnej spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a. s., IČO: 35 730 978, so sídlom ul. Plynárska 7/A, 814 16 Bratislava, uzatvoril kúpnu zmluvu č. KSC/15/30068 s obchodnou spoločnosťou IMPULS-LEASING Slovakia, s. r. o., IČO: 36 745 804, so sídlom ul. Štetinova 4, 811 06 Bratislava, ktorej ako kupujúcemu odpredal predmetný náves za kúpnu cenu 35.940,- eur, čím, takto svojim konaním spôsobil spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a. s., IČO: 35 730 978, so sídlom ul. Plynárska 7/A, 814 16 Bratislava, škodu v celkovej výške 23.548,21 eur.

Za to mu bol podľa § 213 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a pri neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorý mu bol podľa § 51 ods. 1 v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) podmienenčne odložený s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zákona mu bola uložená povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť poškodenej spol. UniCredit Leasing Slovakia, a.s. nahradiť škodu vo výške 21.516,91 eur.

Proti uvedenému rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote okresný prokurátor a obžalovaný odvolania, ktoré následne aj písomne odôvodnili.

Prokurátor v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že sa nemožno stotožniť so záverom súdu, že zaplatením leasingových splátok došlo k zníženiu škody ako kvalifikačného znaku spáchaného trestného činu, nakoľko obžalovaný previedol predmet leasingu dňa 09.03.2015 na spoločnosť IMPULS - LEASING Slovakia, s. r. o. a hodnota prevádzaného prívesu bola k 09.03.2015 vo výške 29.496,- eur. Berúc do úvahy uvedené mal za to, že skutok mal byť kvalifikovaný ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania poukázal na to, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil skutok a nesprávne zistil skutkový stav. Opätovne zdôraznil, že nie je pravdou, že by previedol vlastnícke práva k veci patriacej subjektu UniCredit Leasing Slovakia, a.s., nepopiera, že uzatvoril kúpnu a leasingovú zmluvu o spol. IMPULS -LEASING Slovakia, s.r.o., avšak urobil tak, ako vlastník návesu. K prevodu vlastníckeho práva z obžalovaného na UniCredit Leasing Slovakia, a.s. nedošlo, keďže z ustanovenia čl. 4 Kúpnej zmluvy vyplýva, že prechod vlastníckeho práva a nebezpečenstvo škody na tovare nadobúda kupujúci okamihom prevzatia veci v mieste dodania podľa čl. 3 zmluvy, pričom s poukazom na preberací protokol, kde nie je uvedené miesto prevzatia veci ani dátum, mal za to, že k prevodu vlastníckeho práva nedošlo. Navyše, preberací protokol podpísal G. K., splnomocnený zástupca, bez toho, aby splnomocnenie bolo k tomuto priložené. To isté platí aj vo vzťahu ku kúpnej zmluve. Z uvedeného vyplýva, že nie je možné vyvodiť zavinenie - a to úmysel spáchať úmyselný trestný čin. V danom prípade nemôže ísť v otázke preberania predmetu leasingu o obchodnú zvyklosť, a to

prebrať vec bez jej fyzickej kontroly, keďže aj zástupkyňa leasingovej spoločnosti IMPULS - LEASING Slovakia, s.r.o. W.. J. E. vypovedala, že postup je taký, že predmet leasingu preberajú vždy fyzickou osobnou prehliadkou a svedok T. vypovedal, že občas sa stalo, že fyzicky neprebrali predmet leasingu, ale bolo tomu tak len výnimočne. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Na podklade podaných odvolaní krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k nasledujúcim zisteniam:

Prvostupňový súd za účelom rozhodnutia vo veci samej vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na spravodlivé rozhodnutie, pričom dôkazy boli vykonané spôsobom ustanoveným v Trestnom poriadku, vrátane umožnenia obžalovanému vyjadriť sa ku každému vykonanému dôkazu.

Napriek uvedenému prvostupňový súd na základe obsahu vykonaných dôkazov dospel k nie celkom správnym skutkovým zisteniam, keď na základe nesprávnych právnych úvah skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním nezohľadnil v skutkovej vete výroku o vine a dospel k nesprávnej výške škody spôsobenej trestným činom.

Preto odvolací súd na verejnom zasadnutí dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakoval a zistil, že obžalovaný dňa 09.03.2015 v meste Veľký Šariš ako zodpovedný zástupca konajúci v mene obchodnej spoločnosti Drevo obchod SK, s. r. o. uzatvoril kúpnu zmluvu č. KSC/15/30068 s obchodnou spoločnosťou IMPULS-LEASING Slovakia, s. r. o., IČO: 36 745 804, so sídlom ul. Štetinova 4, 811 06 Bratislava, ktorej ako kupujúcemu odpredal klanicový trojnápravový náves zn. ZASLAW, rok výroby 2015, VIN č. D. za kúpnu cenu 35.940,- eur. Zároveň bolo preukázané, že obžalovaný ako zodpovedný zástupca konajúci v mene obchodnej spoločnosti Drevo obchod SK, s. r. o. uzatvoril ako predávajúci dňa 27.01.2015 kúpnu zmluvu k leasingovej zmluve č. 1900745 s obchodnou spoločnosťou UniCredit Leasing Slovakia, a.s. ako kupujúcim, ktorej predmetom bolo dodanie klanicového trojnápravového návesu zn. ZASLAW, rok výroby 2015, VIN č. SVH651DAT0A000337 za kúpnu cenu 29.950,- eur bez DPH.

Rovnako bolo preukázané, že dňa 27.01.2015 bola uzatvorená aj Leasingová zmluva č. 19000745 medzi spoločnosťou UniCredit Leasing Slovakia, a. s. ako leasingovým prenajímateľom a spoločnosťou Drevo obchod Sk, s. r. o. ako leasingovým nájomcom, ktorej predmetom bolo založenie vyššie uvedeného návesu. Uvedené vyplýva z predmetných zmlúv a rovnako z výpovedí samotného obžalovaného O. N., ale i svedka E. T. - leasingového špecialistu spol. TT FIN, s.r.o., ktorá mala výhradné zastúpenie na sprostredkovanie uzatvárania leasingových zmlúv pre spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia, a.s., a svedkyne W.. J. E., splnomocnenej zástupkyne spoločnosti IMPULS - LEASING Slovakia, s.r.o., ktorí zhodne, každý zo svojej perspektívy, popísali podpisovanie a uzatváranie uvedených zmlúv.

Krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu v napadnutom rozsudku, že v konaní základnou otázkou, s ktorou bolo potrebné sa vysporiadať, bola otázka, či spoločnosť Drevo obchod Sk, s.r.o. v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy č. KSC/15/30068 dňa 09.03.2015 s obchodnou spoločnosťou IMPULS-LEASING Slovakia, s. r. o., ktorej ako kupujúcemu odpredal predmetný klanicový trojnápravový náves, bola vlastníkom tohto návesu, respektíve, či jeho vlastníkom v čase jeho predaja spoločnosti IMPULS - LEASING Slovakia, s.r.o. bola obchodná spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia, a.s.

Ako správne zistil prvostupňový súd, obžalovaný na stretnutí so svedkom E. T., ktoré sa uskutočnilo dňa 27.01.2015 v Martine, okrem vyššie popísanej kúpnej zmluvy a leasingovej zmluvy medzi spoločnosťou Drevo obchod SK, s.r.o. a spoločnosťou UniCredit Leasing, a.s., podpísal aj Dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok medzi spoločnosťami Drevo obchod SK, s.r.o. a UniCredit Leasing, a.s., ktorej predmetom bolo započítanie pohľadávky spoločnosti UniCredit Leasing, a.s. voči leasingovému nájomcovi spoločnosti Drevo obchod SK, s.r.o. na zaplatenie zvýšenej splátky vopred vo výške 8.985,- eur s DPH, a preberací protokol ku kúpnej a leasingovej zmluve č. 1900745 medzi týmito spoločnosťami. Uvedené skutočnosti obžalovaný nepoprel, avšak zvýraznil, že podpis preberacieho protokolu bol formálny a v skutočnosti nedošlo k jeho osobnému pristaveniu a prevzatiu v mieste dodania tak, ako je to uvádzané v preberacom protokole. Uvedené potvrdil aj svedok E. T., ktorý rovnako vypovedal, že náves nebol pristavený.

Podľa čl. 4 bod 1. Kúpnej zmluvy k leasingovej zmluve č. 1900745 uzatvorenej 27.01.2015, kupujúci nadobúda vlastnícke právo k tovaru okamihom jeho prevzatia v mieste dodania podľa čl. 3 zmluvy.

Podľa čl. 3 Kúpnej zmluvy k leasingovej zmluve č. 1900745 uzatvorenej 27.01.2015, sa zmluvné strany dohodli, že predávajúci odovzdá tovar v mieste uvedenom na preberacom protokole, a to dňa 28.02.2015, pričom predpokladom pre vykonanie dodania a následného prevzatia tovaru je riadne nainštalovanie tovaru v mieste dodania a jeho prevádzkový stav. Zároveň sa zmluvné strany dohodli, že o odovzdaní a prevzatí tovaru bude spísaný preberací protokol.

Obžalovaný poukazujúc na ustanovenie čl. 4 a čl. 3 Kúpnej zmluvy k leasingovej zmluve č. 1900745 uzatvorenej 27.01.2015 sa bránil tým, že k prevodu vlastníckeho práva nedošlo, keďže preberací protokol nebol datovaný a nie je tam uvedené miesto odovzdania predmetu.

S uvedenou obranou obžalovaného však podľa krajského súdu nie je možné súhlasiť.

Predmetná kúpna zmluva bola uzavretá v súlade s ustanovením § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka, pričom aj vzťahy medzi zmluvnými stranami sa vo veciach neupravených zmluvou spravovali ustanoveniami Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník má samostatné interpretačné pravidlá pre právne úkony, pre ktoré je charakteristické, že na rozdiel od Občianskeho zákonníka viac uprednostňuje vôľu pred prejavom tejto vôle. Je to zrejmé z ustanovenia § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého, prejav vôle sa vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby, ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy.

V predmetnej veci je nepochybné, že účelom uzavretia kúpnej zmluvy medzi zmluvnými stranami bol prevod vlastníckeho práva k predmetu kúpy zo spoločnosti obžalovaného (Drevo obchod SK, s.r.o.) na kupujúcu spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia, a.s. s tým, že následne v súlade s leasingovou zmluvou táto spoločnosť ako leasingový prenajímateľ predmet zmluvy prenechá v užívaní spoločnosti obžalovaného. Taktiež je nepochybné, že vlastnícke právo k predmetu kúpy mal podľa zmluvných strán kupujúci nadobudnúť okamihom jeho prevzatia, pričom o odovzdaní a prevzatí tovaru mal byť spísaný preberací protokol. Tento preberací protokol bol skutočne aj dňa 27.01.2015 zmluvnými stranami spísaný a vlastnoručne podpísaný. Okrem presnej špecifikácie tovaru je v tomto protokole uvedené, že leasingový prenajímateľ predmet leasingu preberá, predávajúci ho odovzdáva a že tým je odôvodnený prechod vlastníctva na leasingového prenajímateľa, pričom uvedené vyhlásenia zmluvných strán sú vykonané v súlade s kúpnu zmluvou. Súčasne leasingový nájomca (Drevo obchod SK, s.r.o.) zastúpený obžalovaným vyhlásil, že preberá predmet leasingu od leasingového prenajímateľa. Týmto došlo k naplneniu účelu nielen kúpnej zmluvy, ale súčasne aj zmluvy leasingovej, ktoré Drevo obchod SK, s.r.o. a UniCredit Leasing Slovakia, a.s. dňa 27.01.2015 (teda v deň spísania preberacieho protokolu) uzavreli.

Aj keď sa zmluvné strany od presného znenia kúpnej zmluvy odchýlili (v mieste a dátume dodania tovaru), niet pochýb o tom, že k odovzdaniu a prevzatíu tovaru došlo, a to v súlade s vôľou oboch zmluvných strán. Tým došlo k prevodu vlastníckeho práva na spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia, a.s., ale aj k naplneniu toho, kvôli čomu obe zmluvné strany do uvedených vzájomných zmluvných vzťahov vstúpili.

O skutočnej vôli oboch zmluvných strán svedčí nielen obsah písomného preberacieho protokolu, ale aj ďalšie okolnosti, za ktorých strany vôľu prejavili, vrátane predchádzajúcej praxe a následného správania sa strán.

Krajský súd v tejto súvislosti opätovne poukazuje na skutočnosť, že medzi obžalovaným a poškodenou spoločnosťou UniCredit Leasing Slovakia, a. s. došlo dňa 27.01.2015, mimo iné, i k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bol predaj vyššie popísaného návesu, pričom sledujúc podstatný účel uzatvorenia predmetnej kúpnej zmluvy, a to predaj predmetu kúpy, vrátane prevodu vlastníckeho práva k predávanej veci, akceptovali spôsob prevzatia predmetu kúpy bez pristavenia návesu na jeho fyzickú kontrolu. Uvedené potvrdil aj zástupca spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a.s. G. K., ktorý podpísal uvedené zmluvy a preberací protokol, a ktorý vypovedal, že z pohľadu leasingovej spoločnosti došlo k prevzatíu vozidla, aj napriek tomu, že obžalovaný vozidlo nepristavil k ohliadke. O uvedenom úmysle oboch strán previesť vlastníctvo k predmetu kúpy na spoločnosť UniCredit Slovakia, a.s., vrátane obžalovaného, svedčí aj to, že obžalovaný, ako to vyplýva z jeho výpovede,

bol dva až trikrát na dopravnom inšpektoráte v Prešove vykonať prepis návesu na poškodeného UniCredit Leasing Slovakia, a.s., ale odmietli mu tento prepis urobiť kvôli chybe v plnomocenstve vystavenom spol. UniCredit Leasing Slovakia, a.s. na prepis vozidla v časti identifikácie sídla spol. Drevo obchod Sk, s.r.o., kde nemalo byť ako sídlo uvedené mesto Trnava, ale Bratislava. Napokon obrane obžalovaného, že napriek podpisu predmetnej kúpnej zmluvy na náves, nedošlo k prevodu vlastníckeho práva k predmetu kúpy, keďže nedošlo k riadnemu odovzdaniu predmetu kúpy, nesvedčí ani výpoveď samotného obžalovaného, v ktorej uviedol, že s G. K., splnomocneným zástupcom UniCredit Leasing Slovakia, a.s. na uzatvorenie predmetných zmlúv, už v minulosti uzavrel leasingovú zmluvu, kedy K. poslal T., a ten už raz prebral predmet leasingu bez toho, aby ho fyzicky skontroloval.

Na základe uvedeného krajský súd uzavrel, že dňa 27.01.2015 na základe uzatvorenej písomnej kúpnej zmluve a leasingovej zmluve č. 1900745 medzi obchodnou spoločnosťou Drevo obchod SK, s. r. o., ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou UniCredit Leasing Slovakia, a.s., ako kupujúcim, došlo k prevodu vlastníckeho práva k predmetu kúpy na spoločnosť UniCredit Leasing, a.s. a k jeho užívaniu spoločnosťou Drevo obchod, s.r.o. O týchto skutočnostiach obžalovaný vedel, pretože k nim došlo v súlade s jeho vôľou a na základe jeho právnych úkonov.

Za týchto okolností ani odvolací súd nemal najmenšie pochybnosti o tom, že obžalovaný dňa 09.03.2015, ako zodpovedný zástupca konajúci v mene obchodnej spoločnosti Drevo obchod SK, s. r. o., bez súhlasu vlastníka predmetného návesu, ktorého vlastníkom bola v tom čase obchodná spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia, a. s., uzatvoril kúpnu zmluvu č. KSC/15/30068 s obchodnou spoločnosťou IMPULS-LEASING Slovakia, s. r. o., ktorej predmetom bola vec, ktorej vlastníkom nebola spoločnosť Drevo obchod SK, s.r.o.

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, sa trestného činu sprenevery dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú.

Páchatel' si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, ak s ňou naloží v rozpore s účelom zverenia a zmarí tak základný účel zverenia takým spôsobom, že znemožňuje veriteľovi trvalo navrátiť vec pôvodnému určeniu. Formy takéhoto konania sú rôznorodé (napr. predaj zverenej veci, spotrebovanie veci, nevrátenie veci v prípade, že si ju chce páchatel' nechať pre seba a pod.)

Zverenou vecou sa rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel' na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe, so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. Vec bola páchatel'ovi zverená s tým, aby s vecou nakladal určitým spôsobom. Môže ísť o vec požičanú páchatel'ovi, odovzdanú na opravu, danú do zálohy a pod.

Berúc do úvahy vyššie konštatované, aj krajský súd mal za to, že obžalovaný, ako zodpovedný zástupca konajúci v mene obchodnej spoločnosti Drevo obchod SK, s. r. o., uzatvorením kúpnej zmluvy č. KSC/15/30068 s obchodnou spoločnosťou IMPULS-LEASING Slovakia, s. r. o. dňa 09.03.2015, ktorej predmetom bol klanicový trojnápravový náves zn. ZASLAW, rok výroby 2015, VIN č. D., ktorý bol v tom čase vo vlastníctve spoločnosti UniCredit Leasing, a.s., si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená.

V uvedenom smere teda odvolacie námietky obžalovaného dôvodné neboli.

Ďalšou podstatnou otázkou, ktorou najmä vzhľadom na odvolacie námietky prokurátora bolo potrebné sa zaoberať, bola výška spôsobenej škody.

Podľa § 126 ods. 1 Tr. zákona, pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva.

Z odborného vyjadrenia vypracovaného spoločnosťou BODEX Company SK, s.r.o. z 28.10.2016 vyplýva, že obvyklá cena klanicového návesu zn. ZASLAW, vyrobeného v roku 2015, zakúpeného ako nového 12.01.2015 za cenu 35.940,- eur, bola ku dňu 09.03.2015 vo výške 29.496,- eur, keďže sa v našich podmienkach v období marca 2015 takýto dvojmesačný náves za vyššie uvedenú cenu obvykle predával.

Vo všeobecnosti platí, že pri ustáľovaní výšky škody pri sprenevere je potrebné zohľadniť, že leasingové zmluvy sú druhom komplexných zmlúv, ktoré spravidla zahrňujú niektoré prvky kúpnych zmlúv, zmlúv o úvere a o nájme predmetu leasingu. Charakteristické je pre nich, že leasingový nájomca okrem pravidelných leasingových splátok hradených počas trvania leasingu zloží leasingovej spoločnosti pri uzatváraní zmluvy taktiež akontáciu, ktorá byva spravidla vyššia ako bežná leasingová splátka. Po ukončení dohodnutej doby leasingu má leasingový nájomca právo zakúpiť predmet leasingu za nominálnu cenu, ktorá je dohodnutá v zmluve, pričom až následne leasingový nájomca nadobudne k predmetu leasingu vlastnícke právo.

Pri obdobnej právnej úprave možno poukázať v tomto kontexte na stanovisko trestného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. Tpjn 304/2001 z 30.10.2002 k rozhodovacej činnosti súdov vo vzťahu k trestnému činu sprenevery, pokiaľ škoda mala byť spôsobená prisvojením si veci zverenej tzv. leasingovou zmluvou. Aj v našej právnej úprave platí, že konaním páchatel'a, ktorý v rozpore s obsahom tzv. leasingovej zmluvy nakladá s vecou, ktorá je predmetom takejto zmluvy, najmä tak, že ju prevedie na niekoho iného, je možné naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery. Pokiaľ leasingová zmluva predpokladá prevod vlastníctva k predmetu leasingu na nájomcu a výška leasingových splátok je určená taktiež s ohľadom na túto skutočnosť, potom v takom prípade je škodou spôsobenou trestným činom sprenevery hodnota predmetu leasingu v dobe spáchania činu určená podľa hľadísk stanovených v ustanovení § 126 ods. 1 Tr. zákona, od ktorej sa odpočíta tá časť tzv. akontácie a zaplatených leasingových splátok, ktorá predstavuje čisté splátky na obstarávaciu cenu predmetu leasingu, avšak len v rozsahu zodpovedajúcej zníženiu hodnoty prenajatej veci v čase spáchania činu oproti hodnote v dobe jej prevzatia páchatel'om na základe leasingovej zmluvy.

Berúc do úvahy vyššie uvedené bolo preto potrebné od výšky ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom úkonu, v čase a v mieste činu obvykle predáva (29.496,- eur), odpočítať výšku zaplatenej akontácie obžalovaným jeho spoločnosťou (Drevo obchod SK, s. r. o.) v čase uzatvárania leasingovej zmluvy a kúpnej zmluvy dňa 27.01.2015 vo výške 8.985,- eur, ako to vyplýva z dohody o započítaní vzájomných pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťami Drevo obchod SK, s.r.o. a UniCredit Leasing, a.s. Keďže k prisvojeniu si cudzej veci došlo obžalovaným dňa 09.03.2015, na základe uvedeného možno uzavrieť, že uvedeným konaním bola poškodenému spôsobená škoda trestným činom vo výške 20.511,- eur, čo sa premietlo do skutkovej vety rozsudku odvolacieho súdu.

Navyše k týmto úvahám krajský súd dodáva, že postup okresného súdu, ktorým znížil výšku spôsobenej škody pre účely právneho posúdenia skutku, v okamihu prisvojenia si cudzej veci obžalovaným, o zaplatené leasingové splátky vo výške 3.406,79 eur, bol nesprávny, keďže obžalovaný uvedené leasingové splátky platil v období od 29.04.2015 do 04.08.2015, teda po prisvojení si veci dňa 09.03.2015. Uvedené možno vyhodnocovať len vo vzťahu k výroku o náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené obžalovaný po objektívnej i subjektívnej stránke svojím konaním ustáleným v skutkovej vete tohto rozsudku odvolacieho súdu naplnil všetky pojmové znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, pretože si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, čím spôsobil väčšiu škodu na cudzom majetku. Konal pritom v priamom úmysle, pretože chcel uvedeným spôsobom porušiť záujem chránený Trestným zákonom [§15 písm. a) Tr. zákona].

Vzhľadom na uvedené krajský súd ukladal trest za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s trestnou sadzbou odňatia slobody na jeden rok až na päť rokov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu odvolací súd, vychádzajúc zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zákona, prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Okresný súd správne vo vzťahu k osobe obžalovaného zistil, že tomuto v mieste trvalého bydliska nie je nič negatívne vyčítané. Podľa registra priestupkov, za obdobie od roku 2012 spáchal tri priestupky na úseku cestnej premávky. Obžalovaný má štyri záznamy v odpise registra trestov, z toho prvé tri má zahladené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Taktiež správne zistil, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. OT/27/2013 zo dňa 17.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/44/2013 zo dňa 23.01.2014 uznaný vinným zo spáchania

prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov so skúšobnou dobou do 23.01.2016, a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 5 rokov. Uznesením zo dňa 26.03.2016 súd rozhodol, že vo vzťahu k trestu odňatia slobody sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil. Následne súd uznesením zo dňa 11.10.2016 podmienenčne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, pričom určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, teda do 11.10.2021.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, však nie je zrejmé, na základe akých právnych úvah okresný súd nevyhodnotil uvedené odsúdenie Okresným súdom Prešov ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona, keďže obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Napriek skutočnosti, že Okresný súd Prešov uznesením z 26.03.2016 rozhodol, že sa obvinený vo vzťahu k trestu odňatia slobody v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil, nehľadí sa na obžalovaného vo vzťahu k uvedenému odsúdeniu, akoby nebol odsúdený, keďže obžalovanému v súčasnosti plynie skúšobná doba podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Aj uvedené pochybenie okresného súdu, krajský súd napravil a pri ukladaní trestu na uvedené prihliadal. Na druhej strane, rovnako ako prvostupňový súd ani súd odvolací nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť.

Berúc do úvahy vyššie uvedené, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, krajský súd následne upravil podľa zásad uvedených v § 38 ods. 4 Tr. zákona zákonom stanovenú trestnú sadzu, vo vzťahu ku ktorej prichádzalo do úvahy uloženie trestu, a tak ukladal trest odňatia slobody v trestnej sadzbe od 28 mesiacov až na 5 rokov.

Na obžalovaného už bolo pôsobené viackrát trestami odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu. Napriek tomu sa obžalovaný opätovne dopustil trestného činu. Tento spáchal dokonca v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. OT/27/2013 zo dňa 17.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/44/2013 zo dňa 23.01.2014 za iný trestný čin.

Je tak evidentné, že na obžalovaného doposiaľ ukladané a vykonané mierne tresty a sankcie nemali dostatočný výchovný účinok a nechránili dostatočne spoločnosť pred ďalším páchaním trestnej činnosti. Od opätovného páchania trestnej činnosti ho neodradila ani bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody uloženého v konaní sp. zn. OT/27/2013.

Z hľadiska dosiahnutia účelu trestu tak v prípade obžalovaného do úvahy neprichádza uloženie iného druhu trestu, než nepodmieneného trestu odňatia slobody. Podmienené odloženie výkonu trestu odňatia slobody by, vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného, nesplnilo účel trestu sledovaný § 34 Tr. zákona.

Po zhodnotení všetkých uvedených skutočností, ako aj skutočnosti, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu je v prípade obžalovaného možné dosiahnuť trestom odňatia slobody na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, tohto podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodený UniCredit Leasing Slovakia, a.s., si v prípravnom konaní uplatnil dňa 11.05.2017 nárok na náhradu škody v celkovej výške 21.516,91 eur. Z vykonaného dokazovania na základe vyššie rozvedených skutkových a právnych úvah bolo súdom ustálené, že obžalovaný spôsobil trestným činom škodu vo výške 20.511,- eur. Z prehľadu zaplatených splátok v období od 29.04.2015 do 04.08.2015 vyplýva, že obžalovaný zaplatil za uvedené obdobie 3.406,79 eur. Zo splátkového kalendára k leasingovej zmluve č. 190075 vyplýva, že leasingové splátky boli splatné k 5. dňu v kalendárnom mesiaci. Z odstúpenia od leasingovej zmluvy č. 1900745 z 02.12.2015 vyplýva, že k ukončeniu leasingovej zmluvy nedošlo skôr ako uvedeného dňa.

Podľa § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

Keďže posledná čiastková leasingová splátka bola splatená 04.08.2015, zo zaplatených leasingových splátok boli najprv splatné úroky z prvých šiestich leasingových splátok, ktorých posledná splátka bola splatná 05.07.2015, čo predstavuje sumu 684,14 eur. Po odpočítaní splatných úrokov od sumy leasingových splátok zaplatených v uvedenom období predstavuje suma leasingových splátok započítateľná na istinu 2.722,65 eur. Následne uvedenú sumu bolo potrebné odpočítať od výšky škody. Z uvedeného dôvodu predstavuje suma 17.788,35 eur doposiaľ nezaplatenú škodu, na zaplatenie ktorej odvolací súd obžalovaného podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal. Vo zvyšnej časti poškodeným uplatneného nároku na náhradu škody krajský súd postupom podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodeného odkázal na civilný proces.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.